

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א
כ"ה אדר תש"פ | גיליון 665

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"
רח' שמואל הנביא 13 | ת.ד. 50226
טל: 02-5812210 | פקס: 02-5812252
לפניות בנושא העלון: al5308000@gmail.com

מאמר
ראש הישיבה

קה את המושכות

מתרפא מיד וזא אכן רואים את הרחמים ורואים את הטובה שהחולה עכשיו בריא, ולא צריכים להאמין, כבר רואים ומבינים.

רחמים כמו שאתה מבין

ומה הכוונה לתקן את האמונה? איך מתקנים את האמונה?

הכוונה היא **לומר תודה על הצרה**. כי כאשר אתה חושב שזו טעות לומר תודה על הצרה, או שאתה חושב שזה לא נכון ולא ראוי - זה אומר שאתה **לא מאמין** שה' הוא אבא שאוהב תמיד את הילדים שלו, ולא רוצה לעשות שום צער לילדים שלו, ומצטער בצרתם של הילדים שלו, ורוצה שיהיה תמיד רק טוב לילדים שלו. וזו כפייה גמורה.

האמונה הפשוטה אומרת שאבא שבשמיים אוהב תמיד את הילדים שלו ולא עושה שום רע לילדים שלו ועושה רק טוב לילדים שלו. וגם אם אתה לא מבין, אבל אתה מאמין ואומר תודה לאבא. זה שייא האמונה וזה מה שמותיק את כל הדינים ומסלק את כל הצרות ופותר את כל הבעיות. יוצא שהתודה על הצרה היא **הביטוי המושלם לאמונה**.

רבי נחמן מוכנה את זה כך: **על ידי תיקון האמונה ה' מוסר את הרחמנות בידינו**. ונבאר את כוונתו. ה' אומר לנו: "עד עכשיו אני נתתי לחולה הזה צרות לפי מה שאני מבין שזו הרחמנות וזה הדבר הטוב ביותר עבורו; ומעכשיו אני נותן **לכם** לקבוע איך יהיו הרחמים, ואתם יכולים לבטל את כל הצרות מעליו".

שני סוגי רחמים

אבל כאן נשאלת השאלה: האם יתכן שאנחנו מבינים טוב יותר מהקדוש ברוך הוא?! אם הבורא יודע שהמחלה היא לטובתו וזה מה שמציל אותו מייסורים קשים אחרים - אז מה הרווחנו בזה שהבן אדם יתרפא, הרי עכשיו הוא עלול לסבול בכפל כפליים? וכי אתה מבין יותר טוב מהקדוש ברוך המשרך בעמוד הבא

חוק שהוא הרבה יותר חזק מחוקי הטבע, זה חוק שלא ישתנה לעולם.

מאמינים ברחמים

כיצד פועל החוק הזה? יש לכך כמה וכמה הסברים ובמאמר הנוכחי נתמקד בהסבר יסודי אחד שממנו נלמד כלל גדול באמונה.

רבי נחמן מגלה לנו שעל ידי תיקון האמונה נמתקים כל הדינים וכל החרון אף ונמשכת רחמנות.

ומה הכוונה שנמשכת רחמנות? הרי אצל ה' יתברך הכול זה רחמים גם הדינים והצרות והקשיים הם רק רחמנות?

אלא שיש רחמים שאנחנו **לא מבינים** ולמרות זאת אנחנו צריכים להאמין שיש כאן רחמים, ולעומת זאת יש רחמים שאנחנו **כן יכולים להבין** שהם רחמים, רחמים במושגים הקטנים שלנו. כאשר יש כגם באמונה, ה' מרחם עלינו ברחמים שלפעמים קשה לנו להבין את הרחמנות שבהם; אך כאשר מתקנים את האמונה, זוכים לרחמים שגם אנחנו מבינים שהם רחמים.

לדוגמה, כשאדם חולה זו רחמנות גדולה של ה', וזה בוודאי מציל אותו מהרבה צרות וייסורים גרועים יותר. אבל אנחנו **לא מבינים** איך זה לטובתו, אנחנו **רק מאמינים** שהחולי הזה הוא לטובה.

אך כאשר החולה הזה מתקן את האמונה, הוא

חוקים שאינם מתכופכים

סיימנו חורף מבורך והבריאה כולה פורחת ואנחנו כבר מריחים את חג הפסח. וזה בדיוק הזמן להתחדשות. בשבת זו אנחנו מברכים את חודש ניסן, חודש הניסים והנפלאות, חודש הגאולה, שיבוא בעזרת ה' לכל עם ישראל לטובה ולברכה.

חודש ניסן קרוי על שם הניסים הגדולים שהתרחשו בו, ניסי יציאת מצרים וקריעת ים סוף. מה זה נס? נס זה שיוני חוקי הטבע, שהטבע כולו מגלה שהוא מונהג ברצונו של הבורא ומתכופך בפני רצונו של הבורא.

מכאן שחוקי הטבע **אינם חוקים מוחלטים**, אלא הם חוקים שעשויים להשתנות על ידי אמונה ותפילה, כמו שראינו צדיקים גדולים במהלך הדורות ועד דורנו אנו, שהיו משנים את הטבע בתפילתם.

אבל ישנם חוקים אחרים בבריאה, והחוקים האלה הם חוקים **קבועים ובלתי משתנים**, ואלה החוקים הרחניים. מה הם החוקים הרחניים? ישנו חוק רוחני מוכרים יותר כמו החוק שאין ייסורים בלא עוון, וחוק רוחני נוסף שכל המאריך בתפילתו אין תפילתו חוזרת ריקם.

ישנו חוק נוסף שבחסדי ה' הולך ומתפרסם וצובר תאוצה בעם ישראל והוא **חוק התודה** שאומר: על ידי התודה על הצרה - מתבטלת כל צרה וכל בעיה וכל גזירה רעה! החוק הזה, כמו כל חוק רוחני - זה

רבי נחמן
מגלה לנו
שעל ידי תיקון
האמונה
נמתקים כל
הדינים
וכל החרון
אף ונמשכת
רחמנות.

קו האמונה

לשמוע אמונה כל יום כל היום

02-6444250

חיפוקים
מיוזמים
ערב 23
מא"י

מאמר ראש הישיבה -המשך-

פנינים חסידות ברסלב

עָרַב רֵאשׁ חֲדָשׁ נִסָּן הוּא יוֹם הַתְּעוּרוֹת מִהַרְבֵּה אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֹנוּ שְׂבָאִים לְצִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל עוֹד קוֹי מוֹהֲרֵינֵי ז"ל שֶׁהִנְהִיג לְנִסְעֵ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּעָרַב רֵאשׁ חֲדָשׁ נִסָּן עַד הַיּוֹם הַזֶּה. (שיש"ק ה סג)

אָמַר רַבְּנוּ ז"ל שְׂבִימֵי חֲדָשׁ נִסָּן בְּעֵת שֶׁהַשְּׂדוֹת נוֹתְנִים יְבוּלֵהֶם אֵז טוֹב בְּיִזְרָה לְהִיּוֹת אִישׁ כְּשֶׁר וְלִהְיֵת לְלֵל וְלִהְיֵת לְדָד בֵּין הַעֲשָׂוִים. וְעַתָּה בְּתַפְלַת טַל לְקִרְיַת הָאֲבִיב הַזֵּכִיר זֹאת בְּעַל הַפִּטֵּי בְּתַבּוֹת וְכָל נְאוֹת דְּשָׂא לוֹ וְנִכְסָסִים, הֵינּוּ שְׂנִיכְסָסִים לְהַפְלֵל בְּהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעַל כֵּן נוֹתְנִים כְּהֶם בְּתַפְלַתוֹ שֶׁל הָאִישׁ הַכְּשֶׁר הַמְּתַפְלֵל בְּיִזְרָה. (שיחות הר"ן סימן צח).

לה' בין על הטוב ובין על הרע, החוק הרחני מחייב שתבוא הגאולה השלימה ברחמים גדולים, וכימי צאתנו מארץ מצרים נראה נסים ונפלאות גאולות וישועות אמון.

בברכת שבת שלום ומבורך

אבל ישנם רחמים הרבה יותר גדולים ועצומים, רחמים כאלה שבהם ה' יכול להיטיב עם האדם בכל המישורים ולבטל מעליו את כל הצרות, גם בלי שיקרה לו שום נזק.

מתי הרחמים האלה מתגלים?

הרחמים האלה נמשכים ומתגלים כאשר אין דינים ואין חרון אף. אז חמת המלך שככה ומידת הדין נרגעת, ואז הרחמים יכולים להיות מושפעים בלי גבול ובלי שום חשבון של דינים וגזירות. ולכן ביטול של צרה לא יגרום לצרה גרועה יותר. הצרה תבטל לגמרי ולא יהיה לה שום רושם כלל.

וכמו שלמדנו, כאשר אומרים תודה ומתקנים את האמונה, אזים לביטול החרון אף וממילא מתגלים רחמים גדולים כאלה שבהם הבורא יכול לרחם על האדם בלי לגרום לו שום נזק, וזה נקרא שהבורא מוסר את הרחמים לידו!

לכן בחודש ניסן שהוא חודש של הודיה לה' על הניסים והנפלאות, חודש שבו למדנו את האמונה בפעם הראשונה ולמדנו להודות על החסדים - בחודש הזה צריכים להתקדם באמונה ולהאמין שגם מה שאנחנו לא מבינים - גם זה חסדים ורחמים, וצריכים לומר תודה מכל הלב גם על הצרות והייסורים.

ועל ידי זה נזכה לגאולה שלימה כמו שמבטיח חוק התודה שכאשר כל עם ישראל ילכו בדרך הזו ויודו

הוא?! אם הוא ברחמיו מובן שהטוב ביותר לאדם הזה שיהיה חולה, מי אנחנו שנחלוק על הקדוש ברוך הוא ונבטל מעל החולה את המחלה, אולי אנחנו גורמים שתבוא על האדם הזה צרה גדולה יותר, חלילה?

את השאלה הזאת שואל רבי נתן מברסלב, והוא עונה כך:

נשים לב טוב, שרבי נחמן אומר שכשאין אמונה יש חרון אף, כלומר יש דינים. ואילו כאשר מתקנים את האמונה אין חרון אף. מה זה אומר? זה אומר שיש שני סוגים של רחמנות, יש רחמנות בזמן של דין, ויש רחמנות בזמן שבו אין דינים. ונסביר את זה:

כשיש דינים, מידת הרחמים צריכה להתחשב בדין. היא לא יכולה לבטל את הדין לגמרי.

ולכן ה' יתברך מרחם על האדם בתוך מסגרת הדין, והוא מביא עליו את הייסורים המינימליים כדי שלא יצטרך לסבול הרבה יותר. כגון, שלוקח לו את הממון ומשאיר לו את הנפש.

במצב הזה אם תבטל צרה אחת, בוודאי תבוא צרה גדולה יותר וגרועה יותר. כי ה' הרחמן בוודאי נתן לאדם את הדבר הטוב ביותר והקל ביותר במסגרת הדינים, ואסור לנו לנסות להתערב ולבטל את הצרה כי בזה רק יגרם נזק.

זה נקרא רחמים פשוטים, רחמים רגילים.

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה-חוט של חסד

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל רחני ב"קו ההלכה"

קו ההלכה הספרדי: *3030 ☎

דיני מכירת חמץ

מכירת חמץ

הקדמה - מן התורה צריך לבער את כל החמץ הנמצא בבית קודם הפסח, ואסור לאחסן חמץ כלל בפסח, ומי שמשהה חמץ בפסח עובר על איסור "בל יראה ובל ימצא" ולכן משנים קדמוניות נהגו ישראל לבער את כל החמץ מן הבתים כדי שלא לעבור על איסור זה. אמנם פעמים שאדם מתעסק עם חמץ במשך כל השנה וקונה ומוכר, או שמייצר שיכר שעורים וכדומה, ולא היה שייך לבער את כל החמץ קודם לפסח, ולכן מובא בהלכה (שלחן ערוך אורח חיים סימן תפח) שמותר למכור את החמץ לגוי קודם הזמן שונאסה, אף שדעתו לשוב ולקנות מן הגוי את החמץ אחר הפסח. והנה מלפנים היה כל אחד מוכר חמץ בעצמו לגוי, אך רבו המכשולות מכיון רבוי הדינים והפרטים בדיני הקניינים ואופן המכירה וכדו', לכן כיום נוהגים לעשות את הרב או מורה הוראה או תלמיד חכם הממונה לכך, להיות שלוחי המוכרים על ידי כתב הרשאה והם מוכרים את החמץ בעבור כל שולחיהם.

ה. שאנו חפצים למכור את החמץ. הרוצה למכור את חמצו של חבירו בלא ידיעתו, כגון שנסע מביתו ולא יחזור עד אחר הפסח, או אדם שאיבד את הכרתו ל"ע, וכעת אין את הסכמתו למכירת החמץ, או אדם רחוק מתורה ומצוות שאינו מודע לענין מכירת חמץ, אם יודע שאותו אדם נזהר מחמץ בפסח רק אינו זהיר במכירת חמץ, מותר להוסיף את שמו ולמכור בעבורו את החמץ.

ו. בעל סופר מרקט שמכר את חמצו לנכרי כדת וכדין, אבל המשיך למכור חמץ בפסח, אין לקנות ממנו חמץ לאחר הפסח, ואין לסמוך על המכירה שעשה, משום שכל המכירה אינה אלא למראית עין בלבד, והכל בטל ומבוטל.

פרטים מדיני תערובת חמץ

א. חמץ שנתערב בפסח בתבשיל, אוסר אפי' במשנהו, ואינו בטל אפי' באלף. כן פסק הטש"ע (סי' תמז סעי' א').

ב. חמץ שנתבטל בשישים קודם הפסח, לפני אשכנזי עם מדובר בדבר לח מתבטל לגמרי ואין האיסור חוזר להתעורר בפסח. (רמ"א סימן תמ"ב סעיף ד') ולספרדים החילוק הוא שאם החמץ אינו דבר המעמיד, מותר להשתמש באותו מאכל ואין החמץ חוזר לאסור בפסח מכיון שנתבטל בשישים, אמנם אם החמץ הוא דבר המעמיד, חוזר ואוסר בפסח ואסור להשתחו. (ביע אומר).

קמח, שמורים יבשים, רטבים למיניהם, תבלינים) ועל זה עושים את המכירה לגוי, ורק אדם שיש לו חמץ יקר (וויסקי - שהוא חמץ גמור) או בעל מכולת וכדומה שיש בידו הרבה חמץ גמור, ויהיה לו הפסד גדול אם יבער חמץ זה, סומכים על מכירת חמץ גמור.

כמה כללים למכירת חמץ:

- א. אדם שמבער את החמץ מביתו ואינו משייר שום חמץ, מצד הדין אינו צריך למכור את החמץ כלל, אך נוהגים להדר ולעשות מכירת חמץ בכל מקרה, כדי לצאת ידי חשש ופקוק.
- ב. אדם שמוכר חמץ צריך להבין שהוא מוכר את החמץ ללא שום תנאי, ובמכירה גמורה או מתנה גמורה, ולכן אם יבוא הגוי בפסח וירצה לקחת את החמץ שקנה ממנו, עליו לתת לו מיד, ואינו יכול לעכב את החמץ בידו.
- ג. יש לקבץ את כל החמץ במקומות מסויימים - ארונות מטבח, או במקפיא, ולסכסך אותם מקומות שיהיה ניכר שזה חמץ ולא יבוא ליטול מהם בפסח.
- ד. מכירת חמץ דרך האינטרנט וכדומה מועילה, אף שאין חתימה על כתב הרשאה, ואין קניין סודר, משום שבמכירה זו מספיק "גילוי דעת"

בדוק ומנוסה 100%

בריאות | שידוך | שלום בית | פרי בטן | פרנסה | וכל ישועה

אמר רבי נתן:

אם היו כולם נותנים **שבח והודיה תמיד** לה' יתברך, בין על הטוב בין על הרע, **בוודאי** היו מתבטלים כל הצרות וכל הגלויות לגמרי, וכבר הייתה **גאולה שלמה**

וכדברי הרב שלום ארוש שליט"א

תגיד רבע שעה תודה (גם על האין והחסר-על הרע)

ואח"כ שמונה פעמים מזמור לתודה בניגון

בע"ה תראה ישועה!!

ומי שיפרסם את הדברים הנ"ל

יהיה לו חלק בגאולה ויזכה לישועות גדולות.

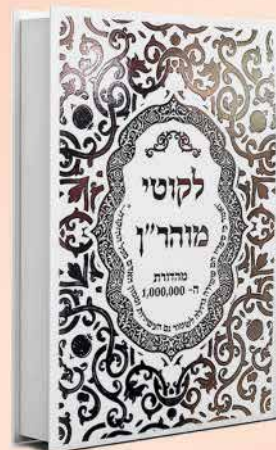

צו השעה - מנע נגע ומחלה מביתך

הפצת ליקוטי מוהר"ן לשמירה!

אמר רבנו:
הספר **ליקוטי מוהר"ן**, כשנמצא בבית, הוא שמירה, רפואה וישועה.

הזדרז להזמין: 052-2240696

בכי מר בחצר האחורית

שישבו ויתעבבו עוד בעירו.

שבו רבי אברהם וחייה מושא לשאול הקטנה, ובכל יום ויום יצא רבי אברהם אל בית המדרש ללמוד תורה, ואילו חייה מושא ממתנה בכיליון עיניים לדור שיגיע. בכל יום יצאה לבדוק האם הגיע מכתב מן הפרופסור. המכתב המיוחל שתקוותם תלויה בו.

והיום זה קרה. הדור צעק לה מרחוק: "הגיע מכתב משוויץ!"

היא יצאה בריצה לחצר הודתה לדור בנימוס וחיכתה שימשיך בדרכו. לאחר מכן נכנסה לבית, קרעה את המעטפה כשליבה הולם בפחד אדירים. למקרא השורות חשכו עיניה והרב עליה עולמה:

"כמו שלא יצמחו בכך ידי שערות לעולם - כך ילדים שלא יהיו לכם ילדים לעולם. כדאי שתתחילו בתהליכי אימוץ אם ברצונכם להעניק חום ואהבה לילד כלשהו..."

אוי, כמה שהדמעות רצו לפרוץ מתוכה באשד איתן. מוכרחת הייתה לפרוק את הכאב. אך בבית פנימה לא יכלה לבכות. אביה הדגול, מגדולי הדור ומהצדיקים הנסתרים שבאותו הדור, היה רבי שלמה אלישוב, בעל ה"לשם שבו ואחלמה" - ספר קבלה עמוק (יום פטירתו כ"ז אדר), כעת ישב אבא בחדרו והגה בכתבי המקובלים ברימוז עצום.

אם תבכה, יופרע לימודי. את זאת לא הרשתה לעצמה חייה מושא בשום אופן!

בחצר האחורית ישבה ובכתה מרורות על הגזירה המרה משמים, וכך מצאה רבי שלמה אלישוב כשיצא לתפילת מנחה. מיד הבין את שאירע וכמה כח איתנים דרש ממנה הדבר שלא להפריעו מלימודו. עמד וברכה מלב רותה ונרגש: "בזכות העובדה שלא הפרעת ללימודי תחבקי תוך שנה בן זכר שיאיר את עיני ישראל בתורתו..."

לפקודת השנה נולד לבני הזוג בנם היחיד, שלימים נודע בכל תפוצות ישראל: הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצוק"ל.

יפחה ארוכה וחרישית נמלטה מגורנה. היא עצרה בעד עצמה בכח, מתאפקת בכל כוחה שלא לבכות בבית פנימה. בכוחות על-אנושיים רצה לאחורי הבית, שם, על ערימת עצים הממתנים לייבוש לצורך הסקת הבית בחורף, קרסה ונתנה דרוך לדמעותיה המרות כלענה.

זה זמן רב מחכים רבי אברהם ואשתו, חייה מושא, ילדים. עשר שנים היו נשואים ולא נפקדו עדיין בזרע קודש של קיימא. לפני כמאה ועשרים שנה היה המאורע, בעיירתם הקטנה, שאָוּל, שבלטא, ואולי אף בכל לטא עצמה לא הייתה הרפואה מפותחת, ולכן תלו תקוות כה רבות בדיעה שהביא אליהם ידי נאמן:

רופא בעל שם עולמי מתגורר בשוויץ הרחוקה, הון תועפות לוקח הוא בשכרו, אך הצליח להעלות מזר וארוכה לזוגות רבים חשוכי ילדים. שווה להם - כמוצא אחרון בדרך הטבע - ללכת לרופא זה, לשאול לחוות דעתו ולשמוע מה הדיאגנוזה הרפואית שייתן להם.

ארזו רבי אברהם ורעייתו מטלטליהם, לקחו עימם את כל כספי הסכונותיהם והלוואות שנטלו ממכרים ושכנים, בלב דומע יצאו לדרכם, אולי שם, במקום זה, ישתנה המזל ויזכו לשמוע שיש סיכוי ותקווה לכמיהתם לחבוק ילד משלהם.

נדודים רבים עברו על הזוג, עד שהגיעו לקליניקה של הרופא המפורסם. שם עשו כחודש ימים בבדיקות ובחינות שונות כל ממצאיהם הרפואיים מתחילה. ולבסוף נכנסו אל הפרופסור לשמוע את אשר יאמר.

אך נחלו אכזבה עמוקה.

הפרופסור הסביר להם שעליהם לשוב לשאול, לליטא. רק כעבור חודש נוסף לאחר שיעבור על המסמכים כולם ויעמיק בהם שוב, ישלה את חוות דעתו הרפואית והגורלית הזו בדואר. אין טעם

קדושת השבת היא קדושה קבועה. קדושתה לא תלויה בישראל, בשונה מכלל החגים שקדושתם תלויה בנו. וצריכים להבין עניין זה. הרי כולם מסכימים ש"יום" הוא יחידת זמן המורכב מיום ולילה. בכל יום כשזרחת השמש אנחנו יודעים שהתחיל יום חדש. אותו דבר לגבי החודש, בכל חודש כשנראית הלבנה בחידושה או יודעים שהתחיל החודש. גם לגבי השנה, אחרי שעובר האביב הקיץ הסתיו והחורף או יודעים אנחנו מתכנסים לחג את תחילתה. רק לגבי השבוע אין לנו ראייה מהמערכת הטבעית שמשוה משתנה. אומנם ללבנה יש חלוקה לארבע מצבי צבירה שונים, אבל אין לנו ראייה מוחשית למחזור השבועי כמו שיש לנו ביום בחודש ואף בשנה, מה כן יש לנו? יש לנו את תורת השם האומרת לנו שיום זה הוא יום קדוש. ויש לנו את מנהג העולם. בכל העולם, כל חמשת היבשות, השבוע של כולם הוא בן שבעה ימים, שזה כשלעצמו הוא דבר פלאי שיש בו חיזוק גדול לאמונה.

זה שאמר רבי מאיר "הסתכל במעשיו שמתוך אתה מכיר את מי שאמר והיה העולם" ולהסתכל במעשיו היינו להסתכל בסדר שיש בעולם, בארגון המופלא שיש בכל מעשה הבריאה, ואחד מהסדרים המופלאים הוא סדר הזמנים הנוהג בכל העולם. מי יצר כזה סדר? מי אמר לאסקימוסים או לאוסטרלים להתנהג במחזוריות של שבוע? מי שאמר והיה העולם, הוא זה שאמר שתהיה חלוקה של שבעה ימים.

זה שאמר הנביא "שלא קרום עיניכם וראו מי ברא אלה הפוציץ בקספר צבאם לכלם בשם 'קרא' (ישעיה מ) כלומר, תתבוננו בצבא השמים, במערכת הזמנים, זה כשלעצמו יביא אתכם לאמונת אמת.

וצריכים באמת להבין, מדוע אין לשבת גם כן את מוספת מהמערכת הטבעית? אלא שבאמת השבת היא מעל הזמן, השבת היא מקור הזמן, השבת זה יומו של הקב"ה, וכמו שהבורא הוא מעל הזמן כך השבת היא מעל המקום והזמן. זו הכוונה שקדושת השבת היא קדושה קבועה וקיימת, כי היא לא תלויה בזמן, לכן מערכת הזמן לא יכולה להיות עברה סימן. לא השמש ולא הירח יכולים לבשר על בואה, כי היא גבורה מהם, והם שניזונים ממנה. לכן לא נתן הקב"ה לשבת סימן טבעי כמו שיש ליום לחודש ולשנה.

זה שאנחנו אומרים בתפילה "אתה קדשת את יום השביעי לשמך, תכלית מעשה שמים וארץ, וברכתו מכל הימים וקדשתו מכל הזמנים", ומהו עניין "ברכתו מכל הימים וקדשתו מכל הזמנים"? אלא שכל המועדים הם ימים שאירעו בהם מאורעות ניסים ונפלאות לעם ישראל, שעל כן הם נקבעו כזמני קודש, להודות לקב"ה על הטובה ולחזק את הקשר בין ישראל לקב"ה.

לכן בכל המועדים כתוב 'מועדיכם' כי הם מועדים של עם ישראל, מה שאין כן 'שבת קודש', שקדושתה קיימת בלי קשר לעם ישראל, היא קדושה מצד הקב"ה, שכליה מלאכתו ביום השביעי, ושבת בו מכל מלאכתו, ולכן לא תמצא בתורה לשון 'שבתותיכם', כמו שכתוב 'מועדיכם', 'חודשכם' כי ימי השבת הם לא ימים של עם ישראל, הם ימים של הקב"ה שזיכה את עם ישראל, השבתות הם - שבתות ה'. אשרנו מה טוב חלקנו שנתן לנו הבורא מנתנה טובה מבית גניזו.

מסודות חוט של חסד חוננים את:

מעמד סיום הש"ס הגדול

הארוע הגדול של השנה

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירה

חיים במסגרת- פרק כב'

השבוע, אנו נמצאים ב"ה בשלב השלישי של יישום חוקים, בעבודה על "חוק השינה". בשלב הראשון עשינו: "הערכת מצב". ניתחנו את נתון מצב השינה והקימה של הילדים בבית והעלנו את הממצאים על הכתב. בשלב השני: בדקנו, מה הצורך שלנו בקיום החוק, עד כמה זה קריטי לעבוד על חוק זה, ומה אנו רוצים בעצם להשיג? השבוע, אנו נמצאים ב"ה בשלב השלישי. עלינו לעסוק בפרשנות הבעיה ולחקור: "מהי הסיבה שהילדים מתנהגים בצורה זו", האם הם אינם מצליחים לישון בגלל שהם אינם רוצים, בגלל סיבה/בעיה מסוימת, או רק מחוסר חינוך והרגל לסדר וזמנים?

רק אחרי תשע בערב

על המקרה בביתו של ידיד ותיק, ראיתי סטיקר צהוב, מהסוג שמצמידים לשמשה האחורית של המכונית. היה כתוב שם באותיות גדולות "ילדים הם ברכה!". הזדהיתי עם הכיתוב, אך לרגע קט בלבד, שכן בשורה שמתחת, באותיות קטנות יותר, נרשם: "רק אחרי תשע בערב". הציניות, על חשבון הילדים, הכעיסה אותי. התפלאתי על ידידי, המוכר לי כאדם בעל גישה בריאה לחיים, איש נבון ופיקח שאינו ממנהל להיגרר אחרי בדיחות. ידידי שראה אותי מתבונן על הסטיקה, חיך חיוך כאוב ואמר: "מה לעשות, מה שנכון נכון". כאשר נוכח שהמבט שלי אינו משרד הבנה, המשיך: "תראה, הם משגעים אותי הילדים האלה, שיהיו בריאים. לא נותנים לי מנוחה, אין להם טיפת משמעות. הם בטוחים שהכול מגיע להם, חייבים לתת להם כל מה שרק אפשר, ואילו הם לא מושיטים אפילו

לייעוץ טלפוני ללא תשלום במים ג' - ד' משעה 8-10 בערב נייד: 054-8434435

אצבע קטנה כדי לעזור לנו. אני ואשתי "נקרעים", והם עושים "מה שבראש שלהם". אתה יודע כמה שעות לוקח לנו להרדים אותם? אבל בסוף, בליה, לאחר השעה תשע, כאשר הם כבר ישנים יש לי שקט. תאמין לי, עכשיו הם ממש כמו מלאכים".

מקצוע לחסרי ניסיון

לבי השתתף בצערו, הבנתי את תסכולו. נזכרתי בתובנה ששמעתי פעם מאדם חכם שאמר: "להיות הורה זה המקצוע הקשה ביותר. למרבה הפלא הוא ניתן תמיד לחסרי ניסיון..." שאלתי אותו: האם מלבד תליית סטיקר על המקרה, עשית פעם משהו בעניין זה? האם ניסית לעזור לעצמך אי פעם בצורה רצינית? לברר מה מניע את התנהגותם של הילדים? מה עומד מאחורי חוסר המשמעות? מדוע אתה צריך לדבר אלף פעמים עד שיש תזוזה כלשהי אצל הילדים? חשבת פעם, כיצד אתה יכול לגרום שהילדים יפכו למשתפי פעולה ולבעלי משמעות? התשובה שקבלתי הייתה בהחלט צפויה, הוא מעולם לא עשה מאומה בעניין. לא התעניין, לא למד, לא קרא ספרים, לא התייעץ עם אנשי מקצוע, אפילו לא ניסה לדבר עם בעלי ניסיון רב ממנו. הוא פשוט נתן לעניינים להתגלגל, בתקווה שיהיה טוב (אחרי תשע בערב...). בצפייה שהעניינים כאילו יסתדרו מאליהם.

גם לפני תשע בערב

וכך בכל יום מוציאים הוא ואשתו את גרונותיהם בתקווה שהילדים ישמעו להם. הם צועקים, כועסים, מאיימים, האווירה נעשית עכורה, הילדים אינם רגועים וההורים מתוסכלים מהמצב. וכל זה כי הם מעולם לא ניסו ללמוד, כיצד לדבר באופן שהילדים

ישמעו, כיצד לגרום לאווירה רגועה ונעימה, ושיתוף פעולה. כן, אלו דברים שבהחלט אפשריים, אפשר להיות הורים רגועים ונינוחים לילדים ממושקעים ומשתפי פעולה. אולם כמו כל דבר טוב "זה לא בא בקלות", יש צורך להתאמץ לצורך כך, להתעניין וללמוד. התוצאות עתידות להתגלות בשטח, והלא יאומן עתיד להתרחש. כן, גם לפני תשע בערב. (הקטע נכתב באתר "ערכים" תודתי להם על כך)

ממשיכים בעבודה

נחזור לענייננו, אנו בעבודה על חוק השינה. הזכרנו כבר, שמאחר ושעת ההשכמה היא ברוב הבתים בשבע בבוקר, יוצא שהילדים צריכים לישון לא יאוחר משמונה בערב. כולנו יודעים שלא בכל הבתים האור כבה בשעה זו ועלנו להגיע להבנה ולפתרון בשני דברים:

- נברר ונבין מה מפריע לילדים לישון בשעה זו, ומדוע הם מתנגדים לפעולה הזו (לישון מוקדם) שתטיב אתם?
- באלו שיטות ודרכים, נגיע למציאות הזו שהילדים יעלו למיטה בשעה שמונה, בדרך קלה ונעימה, איך עושים את זה?
- ובכן, קדימה לעבודה! הפעולה הבאה שנעשה היא: שוב בדיקה. מה נבדוק? נבדוק כיצד ילדנו חיים עם זמנים ומה רמת ההצלחה או הקושי שלהם לשמור על זמנים. אנו יודעים שקשה להם לישון ולקום בזמן, אך מה עם שאר הזמנים? נבדוק מספר תחומים, בבית ובביה"ס, כל ילד באופן אישי. בבית: האם הילד חוזר בזמן שנקבע לו, נניח ממשחק במגרש השכונתי? האם הוא מייחס חשיבות לנושא הזמן? האם "מורה השעות" השעון, הוא חפץ שמיש אצלם? האם יש לו שעון על היד? האם הוא מובין את משמעות גורם הזמן? האם הוא שואל מידי פעם, מה השעה?!

בביה"ס: האם הוא נכנס בזמן לכיתה בבוקר אחרי ההפסקה, או אחרי פעילות בחצר? איך נדע? נשאל את המורה שלו. עם נתונים אלו, אנו ערוכים לשבוע הבא, (נא לשמור את הרצף של המאמר לשבוע הבא).

בדיחות הדעת

מנהל בנק נכנס לסניף, אותו הוא מנהל ורואה, לתדהמתו, שני תורים נפרדים.

תור לנשים ותור לגברים. "מה זה?", הוא התפרץ על הפקיד, "אתה עושה פה הדרת נשים?? אתה רוצה שיביאו תקשורת? יכנינו? יתבעו אותנו??" "ממש לא" ענה הפקיד בפחד, מי שמפקיד כסף עומד בצד אחד, ומי שמושך כסף עומד בצד שני.

הדלקת נרות

ר"ת	כניסה	יציאה	
ירושלים	17:15	18:27	19:07
תל אביב	17:31	18:29	19:05
חיפה	17:24	18:29	19:07
באר שבע	17:32	18:29	19:07

מעמד סיום הש"ס הגדול

של מו"ר ראש הישיבה הרה"צ **שלום ארוש** שליט"א והיילולת רבי מאיר בעל הנס ורבי שמעון בר יוחאי זיע"א

חיים זלמן

ויסלמן

שלום קוק

מיטלר

אברמוביץ

בהשתתפות גדולי ישראל שליט"א

הגולה על 4 כרטיסים לאומן

אולמי דוריה | יום חמישי י"ג אייר | 7.5.20 | בשעה 19:30

לרכישת כרטיסים: 6242

סגולה בדוקה

{ לשמירה }

מכל נגף ומחלה ל"ע

באדיבות "חוט של חסד"

פיטום הקטורת

אתה הוא !! אלוהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן שבית המקדש קיים, כאשר צוית אותם על-יד משה נביאך, ככתוב בתורתך:

ויאמר !! אל-משה קח-לך סמים נטף | ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה: ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח, ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה, קדש קדשים תהיה לכם: ונאמה: והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקה בהיטיבו את-הנרת יקטירנה:

ובהעלת אהרן את-הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני !! לדרתיתכם:

תנו רבנן: פיטום הקטרת כיצד? שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה, שלש מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה, מנה בכל-יום, מחציתו בבקר ומחציתו בערב. ושלשה מנים יתרים,

אמר רבי פנחס:

פעם אחת הייתי מהלך בדרך וכגעת בו באליהו, אמרתי לו: יאמר לי מה דבר המועיל לבריאות. אמר לי... שאם יכנסו בניו שבארץ לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ויאמרו ברצון נפשם ולבם עניין הקטורת הסמים שהיו ישראל מקריבים תתבטל המגפה מהם. (זוהר הק' פר' וארא ק')

שמהם מכניס כהן גדול, ונוטל מהם מלא חפניו ביום הכפורים, ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים, כדי לקיים מצות דקה מן הדקה. ואחד עשר סממנים היו בה. ואלו הן: הצרי.

והצפורן. והחלבנה. והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה. מזה וקציעה. ושבולת נרד. וכרכום. משקל ששה עשר, ששה עשר קושט שנים עשר. קלופה שלשה. קנמון תשעה. בורית כרשינא תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלת וקבין תלתא, ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חיור עתיק. מלח סדומית רובע, מעלה עשן

כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומה אף כפת הירדן כל-שהיא. אם נתן בה דבש פסלה, ואם חסר אחת מכל-סממניה חייב מיתה:

רבו שמעון בן גמליאל אומה הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. בורית כרשינא למה היא באה? כדי לשפות בה את הצפורן

כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא? כדי לשרות בו את הצפורן, כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה? אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תניא, רבי נתן אומה: כשהוא שוחק אומה הדק היטב, היטב הדק, מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו. אמר רבי יהודה: זה הכלל: אם כמדתה כשרה לחצאין. ואם חסר אחת מכל-סממניה חייב מיתה:

תני בר קפרא: אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא: אלו הנה נותן בה קרטוב של דבש, אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש? מפני שהתורה אמרה: כי כל-שאר וכל-דבש לא-תקטירו ממנו אשה ליי: !! צבאות עמנו, משגב לנו אלוהי יעקב סלה: !! צבאות, אשרי אדם בטח בך: !! הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו:

יה !! אהיה אשר אהיה שדי צבאות עמנו משגב לנו אלוהי יעקב סלה (ג"פ):

יה !! אהיה אשר אהיה שדי צבאות אשרי אדם בוטח בך (ג"פ):

יה !! אהיה אשר אהיה שדי צבאות הושיעה המלך יעננו ביום קראנו (ג"פ):